

Ömre Binerken Zaman

– HayrettinYazcı · 22 Ağustos 2011

Dal biner dal üstüne, kanar taze budağı
Arsız yıl düşer ömre, susar dili, dudağı

Gözleri seçemezken, uç uç böceklerini
Karla karıştırıyor erik çiçeklerini

İçi nasıl oyuldu anlamadı gençliğin
Ağaçları anarken bir asa kesmek için

Kuş olup uçmak ister çocukluk günlerine
Birini yakalasa koyup kaçsa yerine

Değişmezken değeri tende dolanan canın
Kimse para vermiyor olgununa insanın

Hayatla dışedıştır bir şey artık giz değil
Dağlar avaz avazdır vadiler sessiz değil

El eder uzaklardan habersiz geçen yaza
Bağrını açar şimdi, rüzgara ve ayaza

Sonuna geldi bilir maraton koşusunun
Yalnız sesi duyulmaz duvar bir komşusunun

Geceyi iyi bilir karanlığın bilgisi
Duvarlarda gezinir gidenlerin gölgesi

Gözlerini oynatır zamane yılışığı
Bin yıllık özlem duyar öpmek için ışığı

Güneş eşik dibinden geçerken baş eyerek
Bakar günün yüzüne şöyle gülümseyerek

Gözlerini çıkarıp savururken boşluğa
İnan hiç benzemiyor yaşlılık sarhoşluğa

Al artık senin olsun güzeller güzelini
Yalnızlıktan korkarım ey zaman ver elini

Hayrettin YAZICI